

hold, der maae tages med i Betragtningen, fordi forskjelligt Mellemværende med Communen er bleven afviklet ved den stete Handel, i mange Aar have været under Forhandling i Finantsudvalget og altsaa kjendes af dets Medlemmer. — Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds meente, at Finantsudvalgets Bemærkning i dets Betænkning gik mig imod, saa tager det ærede Medlem fuldstændig feil, thi denne Bemærkning hørte intetsteds hjemme i Betænkningen, naar Finantsudvalget ikke netop havde været sig bevidst, at Eagen henhører under det, saafremt særligt Udvalg ikke nedsættes. Finantsudvalget siger i Grunden: denne Sags Undersøgelse paahvilede os, men da der foreligger Forslag fra Thinget om at nedsætte et særligt Udvalg, saa kunne vi indtil videre skyde denne fra os (Wille: Det forelaa ikke dengang); jo vist gjorde det saa. Naar det ærede Medlem siger, at hans Forslag ikke gaar ud paa at nedsætte en Overtarationscommission (Wille: At gjøre Thinget til en Overtarationscommission); altsaa at gjøre Thinget eller Thingets Udvalg til en Overtarationscommission, saa har det ærede Medlem atter Uret; thi hvad er det, han vil have? Han vil have de Tarationer kulfastede, der ere gjorte af Commissionen, og dette kan kun skee derved, at vi dømme, at denne Commission har tareret galt, og en saadan Dom kunne vi ikke affige, uden at vi i Realiteten optræde som en Overtarationscommission.

Krigsministeren: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til Uttringer, der idag ere faldne under denne Debat. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Sagd) omtalte, at der her som overhovedet i lignende Tilfælde var et Tillidsforhold tilstede imellem de paagældende Grundeiere, som havde underskrevet et ubetinget Revers til Regjeringen, og Regjeringen selv, og at naar en Statsborger kom til at staae i et saadant Forhold ligeoverfor Regjeringen, saa stode han paa en meget billig og en lidet nøtseende Behandling, og dette skal jeg fuldkommen indrømme. Jeg troer, at det er rigtigt, at Statsborgerne ligeoverfor Regjeringen bør have den Tillid og bør kunne have den

Tillid, at deres Forpligtelser ikke ville blive hævede fra Regjeringens Side med den yderste Strengthed, men det er netop heller ikke sleet i dette Tilfælde. Her har først været Tale om et Expropriationsareal, et Areal af ringe Udstrækning, paa hvilket der fandtes Bygninger, hvis Eiere have udstedt saadanne ubetingede Reverser, der gaae ud paa, at Bygningerne skulle bortryddes, naar som helst det forlanges. Ligeoverfor dette Areal fandt Krigsministeriet sig i den absolute Nødvendighed at faae det ryddet. Her havde Krigsministeriet intet Valg, Arealet skulde skaffes tilveie og afleveres til Communen for at benyttes til Veie og Gader, og disse Gader og Veie, hvis Anlæg er foreskrevet ved den allerhøist approberede Plan, vare en Betingelse for Gennemførelsen af Planen og en Betingelse for den senere foretagende Taration. Her skulde altsaa ryddes, og det blev da Grundeteeren paalagt at tage Eiendommen bort. Med Hensyn til dette Paalæg brugte man for det Første den meget milde Form, at hvor som helst det convenerede Grundeteeren at flytte sin Bygning, tillod man ham det; man sagde, at man ikke vilde tvinge ham til at nedrive Bygningen, men at han, dersom han havde et andet Sted, hvor Bygningen kunde flyttes hen, skulde faae Lov dertil, og vel at mærke, man sagde ikke blot, at han skulde faae Lov til at gjenopføre Bygningen, men at han skulde kunne gjøre det, udenat Bygningscommissionen i nogen Maade skulde kunne forhindre det. Dette var et ikke ringe Gode, navnlig for saadanne Eiere, der lode i Bedrift, og for hvem det, ganske at borttage Bygningen, vilde have medført meget betydelige Ulemper, medens Flytningen var til langt mindre Ulempe. Det er imidlertid ganske vist, at det var et Tab, der blev paaført de Eiere, der skulde flytte deres Bygning eller rive den ned. Nu meente det ærede Medlem, at i saadanne Tilfælde burde Krigsbestyrelsen paatage sig at fortolke Loven paa en saa velvillig Maade, at den gav de Bedkommende Erstatning; men det forekommer mig, at derved vilde Krigsbestyrelsen have gjort Noget, hvortil den slet ikke var competent. Lovfortolkning i den Forstand troer jeg ikke tilkommer en Regjeringsmyndighed; her